

STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN TE DELFT

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS
BEHALVE IN DE VACANTIËN
DE JAARGANG BEGINT 1 OCT. HET
ABONNEMENT KOST f 1.25 P. KWART.

REDACTEUREN: MEJUFFR. J. BECKERING VINCKERS, G. A. VAN STEENBERGEN,
MEJUFFROUW E. DE KOE, ♦ F. B. SIMON VAN LEEUWEN, ♦ H. F. E. DU MOSCH,
E. VAN EVERDINGEN.
♦♦♦ VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK J. ALEXANDROFF. ♦♦♦

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62
ADVERTENTIËN 20 CENTS PER REGEL

23^E JAARG. ♦ NR 16

TECHN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR. — DELFT

10 FEBRUARI 1921

HOUD. Redactioneel: Bericht; Student en Hoogleraar.
Delftsche Studenten Federatie: Bouwplannen. — **D.S.C.:**
Delftsche Studenten Schaakclub. — **D.V.S.V.:** Almanak der
V.S.V. 1921. — **Gedachten en Gedichten:** Dornach IV.
Vereenigingsleven: Rugby-match Rotterdam-Delft. —
Literaire kritieken: Fritz von Unruh. — **Ingezonden:** Steun
voor Weenen. — **Studiebelangen:** Practische Studie (contri-
butie); Practische Studie (lezing); Vereeniging van a.s. Staats-
ingenieurs in Ned. O.-Indië. — **Boekbespreking:** Annuarium
R.-K. Studenten in Nederland 1921; IJzer en Staal. —
Technische Hoogeschool: Aanvang colleges en oefeningen;
College van Curatoren. — **Familieberichten.** — **Corres-
pondentie:** Mijnheer Secretarius.

REDACTIONEEL.

BERICHT. Dit nummer is rondgezonden
aan alle Professoren.

STUDENT EN HOOGLERAAR.

De laatste jaren van en na den oorlog die zich
op bij uitstek kenmerken door ultra-sociale stroom-
ingen, blijken ook op de studenten- en hooglee-
rars-gemeenschap hun uitwerking niet te hebben
gemist.

We kennen het bolsjewisme, dat uit Rusland tot
ons kwam, we kennen ze ook, de dragers van deze
ideeën; we kennen ze, degenen, die zich schrap zet-
ten tegen de aanvallen op hun dierbare principes,
die terug kropen in hun schulp om af te wachten
tot welke verwoestingen deze donder en bliksem zou
aanzien; we kennen ook de fiere strijders en
moderators tevens, die de vruchten van zoo ver-
schillende kiem durfden af te rukken en in plaats
van de maatschappij met hun eigen onafhau-
kelijk denkbeeld bevruchten.

Maar ter zake! Ja, hier in Delft hebben wij ook
het gedonder gehoord, wij hebben ook een schud-
den gevoeld, doorsidderend onze grondvesten. Maar
daarbij is 't gebleven, verwoestingen zijn niet aan-
gericht, maar na de hardste slagen hebben wij toch
de stilte na den storm een stroom gevoeld, die
omhoog ontroerde, anderen aantastte, besmette,
maar het gros toch onbewogen liet.

Toen is een tijd van rust gevolgd, alsof er niets
gebeurd was, maar toen zijn enkelingen opgestaan,
op wien de stroom z'n invloed niet had gemist. Zij
zijn gekomen en hebben hervorming gepredikt; met
hijnsche hand hebben zij de basis van de studie
aantasten; omverwerpen het „funeste stelsel,
gegrondvest op onsociale ideeën”.

En de rest heeft dat lachend aangezien, en Zijne
weelkoppige Logheid „Belangstellingloosheid” heeft
zich een beetje verlegd; en uitzonderingen hebben
gedacht in vreeze, dat hun laatste uur geslagen was.
Maar enkele wakkere broeders hebben deze „Revo-
lutie vóór de Revolutie”, deze „l'Art pour l'Art”, als
tenminste een kunst mag heeten, weten te door-
zien en het monster in den kortst mogelijken tijd
afgemaakt. En daar ging een zucht van verlichting
voor vele professoren-rijen.

En men dommelde weer in.....
Neen, men was wakker geworden, alleen wist
men nog niet goed waar men zich bevond. Voor-
waar, hetgeen zeer moeilijk, daar de slaap meer dan
veertig jaren had geduurd!

Edoch, de slaap was voorbij, althans bij velen,
hetgeen niet zeggen wil, dat men was uitgeslapen....
Maar de onzachte manier, waarmede de wekkers
opgetreden waren, had zeker goede gevolgen. Men
loeg de handen in elkaar, men was wakker ge-
worden voor kritiek op eigen doen en laten. Er
moest nu raad geschaft worden, hoe in 't vervolg
een dergelijke poging tot in bezitneming van 't
kapitaal (lees: kapitaal) kon worden verijdeld. Men
zette zich van hoogleraarzijde schrap. De toestand
was beheerscht, maar nu werd met de bezadigdheid
uit de studentenwereld overleg gepleegd, tot heil en
egen der T.H.

Dit overleg, hoe loffelijk ook in beginsel, droeg
weinig vruchten. Men maakte zich zelf wijs, dat
wanneer samen overlegd werd, de zaak in 't reine
zou komen.

Doch neen! Er was een beletsel: de geest! De
mislukte revolutie had namelijk een belangrijk ge-
volg; dat namelijk de geest tusschen studenten en
professoren er één werd zooals we kennen, maar al
te goed, in de arbeiderswereld: er kwam een geest

als tusschen werkgevers en werknemers. Dit is het
belangrijkste gevolg van de invloed, die het ultra-
sociale idee op Delft had. De professoren werden
als werkgevers, als kapitalisten in kennis be-
schouwd, de arme paria student als zielig werk-
nemer, armzalig de veroverde kennis opsoupeerend
op de examens.

Gehaat werden de geslachten der kenniskapita-
listen, zij die zich onrechtmatig te veel van dat
kostelijk goed hadden toegeëigend. De studenten-
arbeiders moeizaam ploeterende op jacht naar
grootheid door kennis maakten van hun vakver-
eenigingen strijdlichamen, er werd „gekankerd” in
verbitterde taal, haat lag op vlammeende aange-
zichten.

Zoo kantte zich het proffendom tegen dit intel-
lectueel proletariaat, schoon 't moeilijk was dit
voelen aan te duiden, het was er... in den geest!

Ja, dit in de maatschappij steeds scherper en
scherper wordend antagonisme tusschen de bezit-
tende klasse en het proletariaat vindt hier in Delft
zijn weerspiegeling. Het is één van de voornaamste
oorzaken der ontevredenheid bij beide partijen en
zeker de voornaamste bron van wantrouwen. Dit
wantrouwen is juist in onze technische studie
absoluut uit den boeze, niet alleen omdat het leidt
tot knoeierijen en onduiking der gestelde voor-
schriften, maar bovenal omdat het de atmosfeer
totaal bederft, waardoor de kansen op verbetering
aanzienlijk worden verminderd.

En, nu in de buitenwereld ook eens een daad-
werkelijke belangstelling voor Delft en zijn Hoog-
school ontstaan is, nu is lie wanverhouding tus-
schen het Hoog Bewind en 't altijd pruttelende
studentenheir ook niet voor de scherpe blikken van
den op tegenstelling belusten criticus verborgen
gebleven; integendeel het alarm, door den buiten-
wacht geblazen, men leze de artikelen in „Het
Vaderland” van twee weken geleden, heeft juist op
deze wanverhouding de meeste aandacht gevestigd.
Deze uiteenzettingen, deze „Aufklärungen”, van
welk gehaite ze dan ook mogen zijn, zijn pijnlijk
voor wie voelt voor de Delftsche samenleving, de
technische studie, kortom alles wat met Delft sa-
menhangt en dat wel niet voor zoover ze onjuist-
heden bevatten, maar zuiver omdat wij niet kunnen
ontkennen, dat er daarin harde waarheden gezegd
worden. Dingen, die wij weten, doch die wij niet
bij machte zijn te verbeteren; die wij willen, maar
niet kunnen verbeteren, niet kunnen zonder de hulp
der professoren, zonder de Hooggeleerde mede-
werking!

Het stemt bitter de waarheden, door een „out-
sider” geconstateerd, niet te kunnen weerleggen en
ook dat wij ze niet daadkrachtig kunnen logen-
straffen zonder gebruik te maken van hulp van
buitenaf, zonder inmenging of pressie van hooger-
hand.

Beschamend is het te moeten toezien, dat wet of
tractaat, uitgevonden door buitenstaanders, voor-
ziening zal moeten brengen in de leemten, die wij
zelve met de professoren niet vermogen te dichten.

Daarom is er nu, nu de klok geluid is, de bal
aan 't rollen gebracht, voor de Delftsche maat-
schappij slechts één uitweg: slaat de handen in
elkaar. Bezint U eer het te laat is; hervormt op
eigen initiatief uit eigen kracht.

Maar een eerste vereischte is dan dit: de profes-
soren moeten door alle mogelijke middelen op de
hoogte komen van wat er onder de studenten om-
gaat. Niet van buitenstaanders, maar van de stu-
denten zelve.

Eindelijk schreef een hoogleraar, Prof. Hesse-
link, in Leiden in het studentenweekblad „Miner-
va” over het contact tusschen professoren en
studenten en de wijze waarop men wederzijds van
elkanders mentaliteit op de hoogte kan komen. Dit
voorbeeld strekke ter navolging.

En dan, heeren Hoogleraren aan de Techni-
sche Hoogeschool, het is een zeer bijzondere reden
dat de Redactie van het Studenten-Weekblad zich
hier tot U richt. Het geldt hier namelijk een pijn-
lijke mededeeling, met daaraan vastgeknoopt: een
verzoek.

Het Studenten-Weekblad wil een afspiegeling
zijn van den geest, die onder de Delftsche studenten
leeft. Zou het de moeite niet loonen, U daarvan op
de hoogte te stellen!

Daarom wordt U dit nummer toegezonden, op-
dat U zult weten wat er in de studentenwereld
gaande is; wat wij willen: samenwerking.

En hier biedt de Redactie U de gelegenheid voor
den eersten stap op den goeden weg: toont uw
belangstelling in uwe studenten door U te abon-
neeren op het Studenten-Weekblad.

Want: van de 70 Delftsche Hoogleraren zijn er
5 (zegge: vijf) geabonneerd op het S.W.

Moeten deze cijfers het criterium zijn voor uwe
interesse?

Neen; en daarom hopen wij, dat van uwe zijde
hier een stap zal worden gedaan. Wij verzoeken U!

Nu buiten geschetterd wordt, en een aanval op
de veste wordt gedaan, luidt binnen de leus:

Eendracht maakt macht.

RED.

DELFTSCHE STUD. FEDERATIE.

BOUWPLANNEN.

Schijn bedriegt! In tegenstelling met de stilzwij-
gendheid, welke sedert lang omtrent de bouwplan-
nen heerscht, en welke dus zou doen verwachten,
dat deze plannen, na het eerste opleven van 't
bouwidee, in het vergeetboek zijn geraakt, zijn
sedert kort door den Senaat van het D.S.C., in
afwachting van de totstandkoming der Federatie,
de bouwplannen met kracht ter hand genomen.

Het spreekt echter, dat zoolang Moeder Federa-
tie nog niet wettelijk erkend is, er van het kindje
„Bouwvereniging” officieel als zoodanig ook nog
geen sprake kan zijn. Toch is het zaak het embryo
in leven te houden, totdat met de erkenning van
de Moeder de geboorte van het jonge wicht kan
gepaard gaan.

Bij dit in leven houden is de aandacht der voed-
ster natuurlijk in 't bijzonder gevestigd geweest op
de eigenschappen, die na de geboorte het karakter
van 't kind zullen bepalen. Het is van groot belang
dat dit karakter in staat zal zijn zich aan de
eischen, die het leven zal stellen, aan te passen.
Vandaar dat verschillende moeilijkheden zich zul-
len voordoen, alvorens het kind met kans op vol-
doende levensvatbaarheid het eerste levenslicht zal
aanschouwen.

Tot juister begrip van de uiteenzetting omtrent
den aard der te overwinnen moeilijkheden moet ik
even terugrijpen in de geschiedenis van het
Bouwidee.

De steeds stijgende kamernood deed in 't begin
van 1920 den Senaat van het D.S.C. rondzien naar
plannen om dezen nood met vrucht te bestrijden.
Na eenig beraad werd besloten plannen voor het
bouwen van nieuwe studentenwoningen te onder-
zoeken. Overal werden adviezen ingewonnen en
het idee werd met sympathie ontvangen. Het vast-
stellen van het soort der woningen kostte eenige
hoofdbreken, daar men de keuze had tusschen vier
soorten n.l.: tuindorp-, kazerne-, afzonderlijk
huis- en blokbouw; aan welke soorten natuurlijk
alle zoowel voor- als nadeelen waren verbonden.

Tuindorpbouw bleek te kostbaar in exploitatie,
kazernebouw in strijd met de heerschende opvat-
tingen van vrijheid; afzonderlijk huis-bouw even-
eens te duur in exploitatie, daar men de voorde-
len van centralisatie mist; zoodat in principe werd
besloten over te gaan tot blokbouw; als zijnde het
midden tusschen kazerne en afzonderlijk huis-
bouw en de voordeelen van deze soorten in zich
vereunigende, terwijl de nadeelen van beide werden
opgeheven.

Aan een tweetal bouwkundige ingenieurs oud-
Delftenaren, werd verzocht een globaal schetsen-
plan met kostenberekening te maken, waaraan zij
geheel belangeloos hebben gevolg gegeven.

(Wordt vervolgd.)

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

DELFTSCHE STUDENTEN SCHAAKCLUB.

Woensdagavond 2 Febr. had een ontmoeting
plaats met de Utrechtsche S.S.V. „Laske”. De uit-
slag is als volgt:

v. Dunné	0-1	Piccardt
v. d. Vegt	1-0	De Waard
Mijnlieff	1-0	Kievits
Heyting	1/2-1/2	Janssen

Thiel	0-1	v. d. Hoeve
Ekker	×-×	Franco
Voskuil	1/2-1/2	Mohr
Escher	0-1	d. Lind v. Wijngaarden
	× 4-× 3	

De afgebroken partij zal door arbitrage beslist worden.

D. V. S. V.

ALMANAK DER D.V.S.V. 1921.

Teneinde dit alles behalve plezierige werk — het kritisch beoordeelen van het geestesproduct mijner zusters clubleden — eenigszins onpartijdig te kunnen doen, zal ik me verbeelden een volkomen onzijdig buitenstaander te zijn. Dan zie ik, met niet al te veel welbehagen, in de eerste plaats het simpele blauwe omslagje, maar ik moet al een zeer kortzichtig buitenstaander zijn als ik niet kan begrijpen, dat de almanak van een vereeniging, die niet meer dan ongeveer honderd leden kan tellen, niet in groote weelde zal zijn opgegroeid. Over dit punt dus een ootmoedig stilzwijgen. Doch over den inhoud mag openhartiger geoordeeld worden. Het eerst valt het oog op de teekeningen, te beginnen met het titelblad: een ronde tafel, die een zonnewijzer draagt, op den achtergrond boomen en struiken, aan den hemel een kolossale zon, die haar stralen uitschiet. Van de gedachte — het voortgaan van den tijd — valt niets te zeggen, maar de uitvoering is niet ideaal te noemen. De zonnewijzer is blijkbaar in de war: hij wijst hardnekkig twaalf uur aan, terwijl de zon al bijna ondergaat; de tafel lijkt maar op één van de drie pooten te rusten, doordat de tafelfrand, in plaats van op één, op drie punten onderbroken is, en de letters onder en boven de teekening zijn erg ongelijk, maar niet leelijk. Van de geheele teekening krijgt men den indruk, of ze te haastig bedacht en uitgevoerd is. De teekening van de tooneelvereeniging L.U.S. is, ondanks de wonderlijke houding van de Pierrette, aardig en goed geteekend, beter dan de smullende mijnheer, die boven Lucullus' jaarverslag troont, maar het onsympathieke van zijn verschijning is voor een deel te wijten aan de noodzakelijke verkleining van de oorspronkelijke teekening, die zich hiervoor niet goed leende. De teekening van Mengelwerk is goed, doch verreweg de beste is die van Varia; de door de letters heenklauterende figuurtjes zijn buitengewoon geestig en goed geteekend, en de drukker had er wel voor mogen zorgen, dat de teekening beter in 't midden van de bladzijde kwam.

Het Mengelwerk neemt dit jaar een vrij groot aantal bladzijden in beslag, maar het lijkt me onnoodig, alles te vermelden. Van de gedichten is het fijne en eenvoudige „Wende” wel verreweg het beste. „Zomer” begint eenigszins banaal, maar wordt bij ieder volgend couplet beter, en in „Oost-Indische Kers” wordt heel goed weergegeven het kleurige beeld van de bloeiende bloemen. Van de prozastukken zijn „Sprookje”, „Ontroeringen” en „Herftherinnering” de voornaamste; het eerste draait echter, wat den inhoud betreft, min of meer op een desillusie uit; aan het einde wacht men nog steeds op het belangrijke, dat er een diepere betekenis aan zal geven, het lijkt, alsof net midden in afgebroken is. „Ontroeringen” is beter van inhoud, maar niet zoo goed van stijl. Het beste lijkt me „Herftherinneringen”, waarin heel fijngevoelig het sterven van Elske wordt beschreven; op enkele minder gelukkig gekozen woorden na is de stijl hiervan ook goed.

Over 't geheel genomen is de almanak dit jaar zeker niet minder dan zijn laatste voorgangers.

E.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

DORNACH. IV.

In 't vorige stukje schreef ik of „krijgen niet de kunst was”. Dit is natuurlijk niet zoo, „allicht” niet, denkt de lezer.

In het „krijgen” worden de kinderen tegenwoordig wel genoeg geoefend — geloofd zijn de vele uitzonderingen — maar in het „geven” minder.

Het is hier niet de plaats om een gedaas op te zetten of geven niet hetzelfde is als krijgen. Ik ben 't roerend met u eens, als u zegt dat een waar egoïst tevens een waar altruïst is.

Dr. Steiner laat u in „Wie erlangt man Erkenntnisse der höheren Welten” zien, hoe men, door hem even logisch te volgen, tot het resultaat komt, dat geven toch wel de richting is, waarin men zich moet ontwikkelen.

Wij nemen een ingenieur weer als voorbeeld.

Als H.B.S.-jongen heeft hij al neiging tot eenzaamheid.

Later in Delft nog eenzamer, door zijn onmacht om zich te geven, gooit hij zich met volle kracht op de studie. Hij wordt een kei en zamelt van alle zijden de wetenschap bij elkaar. Het gelukt hem om verschillende problemen te vatten en te door-dringen niet zijn in het spieden geëfende geestes-

blik. Eenige uitvindingen, met weinig moeite in de industrie ten nutte te maken, zijn het gevolg.

Dit doet hij echter niet. Uit zijn dagelijksch leven herinnert hem slechts weinig aan de omgeving en hij is totaal vergeten, dat de bronnen, waaruit hij zijn gedachten het eerst putte, dat de methoden waarop hij leerde denken, niet zijn eigen werk waren.

De moeiten van menschengeslachten hebben die bronnen gevoed, die methoden ontwikkeld.

Hij speelt echter met die uitvindingen en gebruikt ze als persoonlijk eigendom, d.w.z. hij gebruikt ze niet.

Afgezien van het feit, dat teruggeven hier een vreugde is, is het logisch, dat geleend goed teruggevoerd wordt. (Hm!)

Het moge nu wat meer tijd kosten, maar de maatschappij kan wel buiten hem vooruitkomen.

Die uitvindingen worden vrij snel weer door andere koppen achterhaald en de evolutie gaat verder, doch zonder hem.

Eerst moet hij terug tot zijn medemenschen.

Wij zijn gelukkig niet alleen op de wereld en elkaar moeten we helpen.

Dit is nu eens een plicht, die bestaat uit liefde en niet, als in drama's, erdoor „overwonnen” wordt.

Het is U allen wel eens overkomen, dat U iemand als werkelijk mensch tegenover stond, en dat oogmerk vergeet U niet licht als bewijs van de onzichtbare band, die er tusschen U en de anderen bestaat.

Dat pessimisten als voorbeeld geven, dat zelden menschen uit één huisgezin elkaar pakken, doet niets aan 't bestaan ervan af. Mijns inziens ligt dat aan de gelijkheid van elkaars gebreken en spiegels voor ons leelijke deel leeren we pas later waardeeren.

Daar het bovenbehandelde onderwerp ook slechts flauw in verband staat met het woord Dornach, dat als strijdcreeet of lokroep hierboven gebruikt is, kan hier nog wel wat over datgene gezegd worden, wat men als het voortbestaan van den mensch betitelt.

Over geen onderwerp, de liefde uitgezonderd, is wel zooveel geschreven en gedacht.

Dit is ook niet geheel onbegrijpelijk, aangezien de mensch op 14 à 15 jaar gekomen, zich wel eens afvraagt, vanwaar en waarheen?

Ik kan dadelijk accoord gaan met diegenen, die trachten goed te leven, onafhankelijk van voortbestaan of niet voortbestaan.

Leeft men zoo, dan is dat volledig in de lijn van: „Doe alle dingen goed en vraag niet waarom”.

De echte materialisten, dus niet zij, die te lui zijn om over die dingen na te denken, zijn menschen, waarvoor ik respect heb en niet zuinig. Om tot die levensopvatting te komen heeft men een ijzeren wil nodig, want er is in ons iets, noem het een instinct, dat zegt, dat geest even reëel is als stof en verder nog dat eigenaardige gevoel van „iets” te zijn. Die twee als zwakheden te zien en ze te onderdrukken, daarvoor is heldenmoed nodig.

Sommigen vinden het een misplaatste ijdelheid te denken, dat het treurige hoopje moois en leelijks eeuwig zou voortbestaan.

Anderen zeggen: „Ja, het is nu maar zoo'n gevoel van me, dat ik blijf voortbestaan, het kan best valsch zijn.”

Ook wordt het wel van bovenaf gedecreteerd.

Weer anderen voelen zich niet als entiteit, doch als kosmos, die uiteen valt in milliarden atomen van geest en stof.

(Wordt vervolgd.)

Dr. Steiner zal vermoedelijk 3 Maart in Delft een lezing houden.

VEREENIGINGSLEVEN.

RUGBY-MATCH ROTTERDAM—DELFT.

Zaterdag 5 Februari had op het Sparta-veld te Rotterdam een friendly game plaats tusschen een R'damsch en een Delftsch vijftiental. De rector-magnificus van de Handels-Hoogeschool had voor de winnaars een medaille uitgelooft.

Om 2.30 fluit scheidsrechter D. de W. Meijer de teams in het veld, welke zich na gefilmd te zijn als volgt opstellen:

Rotterdam.		
	Regout	
Carp		
	Kriek	
	Botha	
		De Crone
Ivens		Groeneveld
Bosman	Barry	Schumann
Fromman	Krüger,	v. Leeuwenburg
	Cloek	v. d. Merwe.
	—o—	
v. d. Vegte	Tideman	Steenhoek
Waller	Rooseboom	v. Berckelaer
	Granada	Vlaming

Schuring v. d. Berg

Lefebvre

Berenschot

Ebeling

Diepeveen

Thal Larsen

Delft.

Delft had invallers voor Heyting, Bunge en Lee, welke laatste zeer goed door Thal Larsen vervangen.

Als prof. mr. Drucker den aftrap heeft gevoelt Delft dadelijk het overwicht van zijn tegenstanders. Rotterdam was n.l. verreweg de meerder in de loose-scrum, waar het den heelen wedstrijd door dan ook een dankbaar gebruik van heeft maakt. Niet zoodra wordt het spel meer open Delft kan zich doen gelden. Tot een try kan Delft het, dank zij het gesloten spel van de Rotterdamers, echter niet brengen.

Uit een penalty-kick weet Thal Larsen een goal te maken, zoodat Delft leidt met 3-0.

Spoedig staan de partijen echter weer op gelijk voet wanneer Kriek eveneens uit een penalty-goal maakt 3-3.

In dezen stand wordt gedraaid. In de 2e speelhelft is Delft aanmerkelijk sterker. Na een goet serum krijgt captain Ebeling vlak voor de Rotterdamers de bal vrij waarvan hij een lijfgebruik maakt door onverwachts een drop-goal scoren (7-3).

Delft blijft aanvallen en ziet zijn moeite beloofden door een try van Tideman, na een fanatiek dringen (10-3). Dan vinden de heeren het blijkbaar welletjes en de laatste 5 min. kenmerken door een merkbare sloomheid van de Delven Rotterdam zet er echter alles op om de voorsprong te verkleinen, wat hun ook dank zij een, door captain Kriek vurig geleide, aanval gelukt (10-6).

Het einde komt met een moeilijk bevochten overwinning voor Delft. Het grootste gedeelte van wedstrijd toch is op Delftsch terrein gevochten, het is alleen aan de goede verdediging te danken dat Delft niet geklopt werd. De Rotterdamers bleken, zooals gezegd, meester te zijn in de loose-scrum waar tegenover Delft ten eene male machteloos stonden.

Onze three-quarters waren blijkbaar nog niet voldoende op elkaar ingespeeld om gevaarlijk zijn, hoewel opgemerkt dient te worden, dat weinig gelegenheid kregen om hun talenten te openbaren, daar zij slechts zeer zelden den bal uit serum toegespeeld kregen.

De full-back was goed, en gezien het feit, dat het de eerste keer was, dat hij op deze plaats speelde, zelfs zeer goed.

Bij Rotterdam muntte vooral de voorhoede die kansen te over voor hun three-quarters wisten te scheppen.

Opmerkelijk waren de vele free-kicks gegeven voor off-side staan. Vooral Delft maakte zich hiervan nog al veel aan schuldig.

Na afloop overhandigde mej. Lambooy, president van de Rott. Vrouw. Stud.-Ver. namens prof. mr. Drucker een gouden potlood (de uitgelooft medaille had blijkbaar een metamorphose ondergaan) aan den Delftschen captain onder het spreken van een vloeiende speech.

Overigens was de belangstelling voor deze spannende match zeer middelmatig, vooral van kant van onze R'damsche collega's. Deventer, waar voor een vrijwel uitverkocht veld werd gespeeld, stak daar wel erg gunstig bij af.

Nu de loose-scrum nog maar goed getraind, de competitie-match wordt weer een overwinning voor Delft.

LITTERAIRE KRITIEKEN.

FRITZ VON UNRUH.

Ein Geschlecht. Tragödie. Platz. Ein Spiel.

Nu geen opleving van de dichtkunst, als romantiek; geen staatkundige beweging als Socialisme; zelfs geen Europeesche geestopstand als de Renaissance; meer, geweldiger: als een nieuwe godsdienst, als een wereldrevolutie, als een volkerenoorlog; een heel nieuwe tijd: het Expressionisme.

Nacht. Gestommel, menschengedruisch, verwa stemmengeriep, dringen, woelen. Een wijde, vlakke. Booglampen stralen wankele schijn boven alles uit. Dan ineens: drie vier vuurpijlen op tien, twintig plaatsen schoten. In de lucht draaiende zon. De maan verschiet, wordt groe geel, spat uiteen. Een bundel pijlen dwaalt om de horizon, stijgt op, alzijdig, tot het zenith, de hemel is een en al licht; er is niets meer buiten het licht. Dat is het Expressionisme.

Wij, jongeren, jongsten, gebenedijde twintigste eeuwers zijn opgeveed in de schatten, die de vorige eeuw voor ons verzameld heeft, in een luxe van pralend weten. Voor onze oogen brak de mater verzameld hadden, alleen voor onze jeugd bestem

De kunst van onze eerste twintig jaren was impressionisme; de *décadence*, de kunst, die einde bereikte. Dostojewsky, Zola, Maeterlinck, Wilde, Baudelaire, Debussy, Strausz, Vincent van Gogh, Toorop, Couperus, Hans Heinz, Rodin, Ravel, Shaw, in al hun werk trilt al gevoelen; verwachting heeft in het disharmonerende van die modulaties, in de nuances van kleurenspeel, in de weke cadans van die zwakke

Maar niet voor U, doodgebloed Romanendom, — Germanen, Kelten, Slaven! —

Onze ruwe krachten zijn gebroken, de duistere krachten in ons vernietigd; gespierd en edel rijst de slanke vuurtong uit al die puinhoopen. Dat is de zilver en vrij van schuld, dat is rein en jong voor lang. Misschien ook wel — het allerlaatste Europa nog voortbrengen kan. Maar het is dan mooier — mooier dan de Romeinsche Republiek, de Olympische spelen in Griekenland, de verhuizing en de Fransche Revolutie, mooier het Christendom, het is het kind van die vijf, verloochent zijn voorgelacht. —

Maar één maar honderd zulke dichters. Bij elk goed werk dat men leest meent men, dat dit nu wel de grootste is. Fritz von Unruh is een Shakespeare, die als Homerus de daden van zijn beschrijft, als een Dante zijn schepselen oorspronkelijk en als een Goethe boven hen verheven is en een goed kwaad moraal en alles van de oude wereld „Ein Geschlecht”; het begin klinkt als het begin van Hamlet, maar dichterbij — niet meer driehonderd jaar verre Elseneur, het is van nu, van onze tijd, geen duizend mijlen ver, uit Leipzig en München. . . .

Maar het geslacht, het geslacht — de oppermenschen, die den nieuwen tijd gaan bouwen. Vóór een kerkhof, een warme nacht. Binnen begraaft de moeder een van haar zoons, haar dochter is bij de poort van het kerkhof staan de zoon en de laffe zoon, vaderlandsverraders, die den jongste zoon wordt tegen zijn wil met de daden in den oorlog gebracht. Dan begint het drama. Handeling, niets dan handeling daar in die oermenschen op het tooneel. De moeder als de vrouw bij haar welpen — als de moeder der menscheid. De dochter als verleidster, verleide, de volle vrouw — bijna tot een liefde voor haar vader broeder — de eerste menschen bedreven menscheid. De oudste broeder een God, een man, het sterkste en grootste in ons zelve. De laffe broeder zwijgend, hij blijft geketend.

De toeschouwers, wij zien het niet aan, wij medespelers. De krachtige zinnen, de gloedrijke bloemrijke taal, het is alsof wijzelf die uit-
spelen.

De oudste broeder werpt zich van den kerkhof-
ruggelings op de grafheuvels, de anderen
lichten, de soldaten keeren weer. — De moeder,
wend, roept haar kinderen op tot het verkon-
gen van een nieuw evangelie der menscheid.

De tweede deel, Platz, speelt op een plein; er
veel meer personen in op, de taal is minder
rijker, de karakteruitbeelding geweldi-
g. Het stuk overmeestert ons nu geheel. Maar
is onmogelijk alles van woord tot woord te
spelen. De beelden zijn zoo talrijk, de taal zoo
rijkelijk, ideeën schieten naar ons, rollen over
schonheden wellen voor ons op, waarvan wij
durften dromen. Het is oneindig, het is een
of meer — een geheele aardbol.

De derde deel — met liefde en volksmassa's, en ook met
aardbol wordt vangal gespeeld — alles is ver-
dand voor ons, met een hart zoo licht als een
sluiten wij dit boek. Symboliek, mystiek —
wat beteekent dat? Wij vragen er niet naar —
beteekent King Lear, wat beteekent Achilles?
zijn, en even waar en sterk zijn de personen
dit stuk — reële levende brokken heelal van
sch en bloed, en wij zien hen met de vlammen
de borst. God, wat een rijkdom!

De derde deel van de trilogie is nog niet ver-
tenen, ik zie nog geen geheel in deze twee stuk-
ken, het is nog niet afgerond, veel is ook nog niet
in mij doorgedrongen.

Wij moeten in Holland een theater bouwen voor
als deze, jonge menschen moeten ze voor
spelen; na zulk een stuk gezien te hebben,
moeten wij het schouwburggebouw sterk en ge-
w.

INGEZONDEN.

STEUN VOOR WEENEN.

die nog kleeren voor de noodlijdende stu-
den in de Oostelijke landen beschikbaar heb-
worden verzocht hun adres schriftelijk op te
aan het Secretariaat Choorstraat 3; waarna
afgehaald zullen worden.

De heer E. J. W. Easton, Geertbrugweg 23,
rijijk (Z.-H.). Chèque en gironummer 35153.
de afgelopen week is reeds f 500,— binnen-
men en zijn drie groote vrachtwagens met
opgehaald.

De secret.: J. C. DE LOOFF.

STUDIEBELANGEN.

CIVIEL EN BOUWKUNDIG GEZELSHAP „PRACTISCHE STUDIE”.

Leden van Practische Studie, die hun contri-
butie voor het verenigingsjaar 1920—1921 nog
niet hebben voldaan, worden verzocht het bedrag
der verschuldigde gelden ten spoedigste te storten
bij den bediende Bloklander in de keuken van het
Hoofdgebouw der T.H.

Lezing met lichtbeelden op Donderdag 17 Febr.
1921, in de Bibliotheek der T.H., te 8 uur n.m.

Spreker: H. A. v. d. Eijnde.

Onderwerp: „Over beeldhouwwerk aan het
Scheepvaarthuis en andere bouwwerken”.

Uitgaande van:

VEREENIGING VAN A.S. STAATSINGENIEURS
IN NED. O.-INDIË.

Toegankelijk voor leden van: „Practische Studie”.

Lezing met Lichtbeelden door Dr. Ir. J. H. A.
Haarman, c.i., Chef v. d. Constructie-Werkpl. der
S.S. in N. O.-I. op Vrijdag 11 Februari 1921, 7³⁰/₄
uur n.m., in Zaal 207, Gebouw voor W. en S.,
Nieuwe Laan 76.

Onderwerp: „Bruggenbouw bij de Staats-Spoor-
wegen in N. O.-Indië”, o.a.:

Bouw v. d. Gew. Betonboogbrug over de Tjili-
woeng; Montage v. d. Brug over de Sejaroe rivier;
Montage v. t Viaduct over t ravijn der Tjipamot-
tan; Herstel v. d. Brug over de K. Lahar na de
Kloet-eruptie.

BOEKBESPREKING.

Annuaireum der Roomsch-Katholieke Stu- denten in Nederland 1921.

Een diepgaande bespreking te geven van een
jaarboek als hierboven genoemd, ligt niet op den
weg van het S.W. Immers beschouwt men het als
een uitgave van eene interacademiale religieuze
organisatie, dan dient kritiek daarvan te worden
geschreven in een algemeen studententijdschrift
zoals „Minerva” of in een der bladen van den V.C.
S.B. of N.C.S.V. Ziet men het bovendien als een
almanak van een over geheel Nederland verspreid
Corps, dan spreekt het vanzelf, dat een juiste waar-
dering slechts komen kan van iemand, waarvoor
het bestemd is, door een lid van dat Corps, en dat
zulk een oordeel gepubliceerd moet worden in het
meest aanverwante periodiek, in dit geval het
Roomsche Stud. Blad.

Wij willen liever uit dit Annuaireum, dat een
zeer degelijken en verzorgden indruk maakt,
eenige wetenswaardigheden overnemen.

In het jaarverslag lezen wij, dat het R.K. Unie-
bestuur de beschikking heeft gekregen over 2 vaste
secretarissen, Mr. Prinzen uit Oosterbeek, die het
administratief en financieel gedeelte, en Dr. Brom
uit Nijmegen, die het organisatorisch gedeelte ver-
zorgt. De Moderator, Prof. Groenen uit Warmond,
behiel een speciale functie, n.l. de zorg voor een
Inlichtingsbureau. Tot dit bureau wendden zich
reeds 131 afgestudeerden, (er kwamen 161 aanvra-
gen binnen) die hieraan een betrekking danken.

Uit de staatjes op blz. 61 en 62 blijkt, dat van de
ongeveer 8500 studenten, die voor den cursus 1919—
1920 aan Nederl. Hoogescholen waren ingeschreven
bijna 900 in Katholieke Studentenverenigingen
waren georganiseerd (Breda niet meegerekend).
Hiervan waren 31 priesters- en 57 damesstudenten.
In Delft waren van de 2100 ingeschreven 190 lid
van „Sanctus Virgilius”.

Volledigheidshalve vermelden wij nog dat het
Annuaireum, behalve de gewone almanakrubrieken:
verslagen mengelwerk, (waaruit de stukjes „Uit
het Heilige Land” bijzonder de aandacht waard
zijn, overigens grotendeels uit stemmingschetsjes
bestaat) enz., nog 3 groote stukken bevat van
niet-studenten en wel: „De beteekenis van het be-
roep” door Prof. Barge, „De Katholieke beweging in
Indië” door L. J. M. Feber c.i. en „De Voorgeschie-
denis van onze beweging” door Dr. Brom.

Behalve de foto's (waaronder de portretten van
den Aartsbisschop van Utrecht, en van de overle-
den Delvenaren J. J. Frencken en Leo Coppes) be-
staat de illustratie nog uit eenig uitstekend teek-
nenwerk van den Delftschen student G. L. (eewen-
berg). De titelplaat voor het mengelwerk is echter
weinig oorspronkelijk, uit de hoofdjes voor den
kalender, doen de priesterhoofden in „Mei” voor
een niet-katholiek ietwat vreemd aan en „No-
vember” zou waarschijnlijk veel aan indrukwek-
kendheid gewonnen hebben als de doodskop was
weggelaten.

Ietwat onwaarschijnlijk is, dat de inzender, die
onder de gedichten op blz. 417 en 418 vermeld staat
als Herluf van Merlet, in den inhoud achtereen-

volgens is ingeschreven als Herlut van Merlef en
Herlet van Merluf. E. d. M.

IJzer en Staal.

Van het werk over ijzer en staal van A. Vos-
maer verscheen thans bij A. W. Sijthoff's U. M. te
Leiden, deel II: „Staal; fabricage en verwerking”.
De schrijver bespreekt in de eerste afdeling, fabri-
cage: het convertorproces (zuur en basisch), het
open-haard-proces (zuur en basisch), het duplex-
en triplex-proces, het kroezen-, het electro-, het
cement- en het puddelstaal. In de tweede afde-
ling is het gieten, blokken- en vormgieting be-
handeld. In de derde het speciaalstaal; in de vierde
de vormgeving en in de vijfde nam de schrijver
statistieken op om den lezer een blik te geven op
den omvang van het ijzer- en staalbedrijf. Ten-
slotte is toegevoegd een literatuuropgave betref-
fende de ijzer- en staalindustrie 1900—1920.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

AANVANG COLLEGES EN OEFENINGEN.

De hoogl. Dr. M. de Haas houdt een Repetitie-
college Thermodynamica, 2e studiejaar, des Don-
derdags te 3¹⁵/₄ uur precies, en is aangevangen
3 Februari.

Prof. J. A. G. van der Steur is tot herstel van
zijn gezondheid voor drie maanden naar Italië
vertrokken.

COLLEGE VAN CURATOREN.

Dr. J. L. Cluysenaer, c.i., is afgetreden als voor-
zitter van bovengenoemd college. In zijn plaats
werd benoemd Dr. J. Kraus, c.i., terwijl de heer
J. F. de Vogel, c.i., (tot dusverre secretaris van
Curatoren) als lid tot het college is toegetreden.
Ir. de Vogel zal het secretariaat tijdelijk blijven
waarnemen.

Omtrent den afgetreden voorzitter weet „Het
Handelsblad” nog het volgende mede te deelen:

„In 1863 aan de Koninklijke Academie te Delft
gediplomeerd als civiel-ingenieur, werd Dr. Cluys-
enaer in hetzelfde jaar te werk gesteld bij den aan-
leg van Staatsspoorwegen, aanvankelijk met den
titel van opzichter, daarna als adjunct-ingenieur
en 1 Januari 1866 als waarnemend sectie-ingenieur,
gedurende welken tijd hij een werkzaam aandeel
had in de voorbereiding en het ontwerpen van de
werken voor de spoorwegoverbrugging van het
Hollandsch Diep bij Moerdijk.

1 September 1869 volgde een benoeming tot
leeraar in de wiskunde vakken aan de Hoogere
Burgerschool te Breda, welke betrekking slechts
van korten duur was, omdat Dr. Cluysenaer in
1873 naar onze koloniën vertrok, om ingevolge
daartoe ontvangen opdracht van den Gouverneur-
Generaal van Nederlandsch-Indië, een onderzoek
in te stellen naar de beste gelegenheid om op Su-
matra spoorwegen aan te leggen, zoo ter verbete-
ring van het transportstelsel in het Gouvernement
Sumatra's Westkust in 't algemeen, als in 't bij-
zonder voor den afvoer van steenkolen uit de
Padangsche bovenlanden naar de kusten. In 1876
teruggekeerd uit Indië, werd Dr. Cluysenaer in dat
zelfde jaar het onderwijs in de waterbouwkunde
aan de Koninklijke Militaire Academie te Breda
toevertrouwd. 1 Augustus 1879 volgde de benoe-
ming tot afdelingschef van den dienst van Weg
en Werken der Maatschappij tot exploitatie van
Staatsspoorwegen, waarna bij die zelfde maat-
schappij achtereenvolgens een benoeming plaats
had van hoofd-ingenieur van den dienst van Weg
en Werken, op 1 Augustus 1881, en secretaris en
chef van den Centralen Dienst op 1 Januari 1882.

Nadat op 21 Juni 1887 de Nederlandsch-Zuid-
Afrikaansche Spoorwegmaatschappij was opge-
richt, werd Dr. Cluysenaer benoemd tot een der
directeuren, waarna op 1 Januari 1888 het eervol
ontslag bij de Staatsspoorwegen volgde; doch op
1 November 1889 werd Dr. Cluysenaer gekozen tot
Directeur-Generaal der S.S., waarna hij als mede-
directeur der Zuid-Afrikaansche aftrad. Het af-
treden op 1 Juli 1900 als directeur-generaal der
Exploitatie-Maatschappij werd gevolgd door de
aanvaarding van het voorzitterschap van den Raad
van Beheer der Ned.-Indische Spoorwegmaat-
schappij.

De heer Cluysenaer was tal van jaren voorzitter
van het Koninklijk Instituut van Ingenieurs, van
de vereniging van Delftsche ingenieurs en van den
aanvang af in 1905 curator der Technische Hooge-
school.

Toen in 1884 door de Vereniging van Delftsche
ingenieurs tot de uitgave van het weekblad „De
Ingenieur” besloten was, werd Dr. Cluysenaer lid
van de bijzondere commissie van voorbereiding en
daarna voorzitter van den raad van bijstand voor
de exploitatie van het weekblad.

De heer Cluysenaer is lid geweest van de commissie tot het instellen van een onderzoek naar de mogelijkheid van beslechting van geschillen tusschen directies en aannemers van openbare werken, waaruit in 1907 de instelling van een Raad van Arbitrage is voortgevloeid. Hij is voorzitter geweest van het bestuur, later van den raad van commissarissen van de Maatschappij tot Exploitatie van Limburgsche Steenkolenmijnen."

In 1913 werd de heer Cluysenaer door den Senaat der T.H. bij monde van Prof. Behrens bevorderd tot doctor honoris causa.

FAMILIEBERICHTEN.

FAMILIEBERICHTEN B.

Verloofd:

Wijnanda Koechlin
en
Max Levert Jr., techn. stud.

Rijswijk.
Delft, Kolk 3.

CORRESPONDENTIE.

MIJNHEER SECRETARIUS.

Ik vind U vreeselijk. U bent oncomplimenteus, maar dat is niet zoo erg, want complimenteuse mannen zijn doorgaans de minste van allemaal, maar U bent door en door onbeleefd! Wie haalt het nu in zijn hoofd, om aan een paar meisjes, die hij niet eens kent, een brief te schrijven over de minderwaardigheid van de vrouw? Ik moet U eigenlijk ook maar liever niet antwoorden, maar U mocht eens denken, dat ik vond dat U gelijk hebt, en die voldoening gun ik U toch in de verste verte niet. (M'n mede-redactrice en ik hebben afgesproken, maar nooit meer samen een stuk te schrijven; niet omdat we dan ruzie krijgen of zoiets, maar er zijn altijd zooveel belangrijke dingen om

over te praten, dat we nooit verder dan twee regels komen, dus nu schrijf ik U maar alleen.) Ik zou U dolgraag een brief terugschrijven over de minderwaardigheid van den man, en toch kan ik het niet doen. Dat ik van die minderwaardigheid diep overtuigd ben, spreekt natuurlijk van zelf, dat hoeft ik eigenlijk niet eens te zeggen, maar 't ongeluk is, dat ik niet zooveel — hoe noemt U 't ook al weer? — studiemateriaal heb als U (wie noemt z'n meisje nu studiemateriaal!). Mijn vader komt natuurlijk niet in aanmerking, want die is een uitzondering en ver boven alle andere mannen verheven; broers heb ik niet — tot m'n vreugde, want van vriendinnen hoor je altijd, dat ze niets aardig zijn; ze plagen altijd en laten zich maar bedienen en doen niets voor je — en de heeren collega's? Die ken ik eigenlijk alleen maar van wat ze zelf, als ze eerlijk waren, hun Zondagschen kant zouden noemen. Ze zijn beleefd (de meesten tenminste; de onbeleefden hebben óf geen goede opvoeding gehad en dat kunnen ze niet helpen, óf ze hebben 't land aan je en daar is verder ook niets aan te doen, óf ze hebben geen aanleg voor beleefdheid en dan is 't heelemaal hopeloos; ik weet niet, bij welke afdeling U hoort); ze helpen je op 't lab met allerlei dingen, ze houden geduldig de deur voor je open als je er aankomt, in de bibliotheek krijgen ze de boeken voor je van de bovenste planken, die heelemaal in de lucht zijn, ze dragen je loodzwaren koffer naar den trein, — maar ze zeggen je nooit dat ze je toch erg lastig vinden, en stel je ook voor, dat ze het wél zeiden, maar ze mogen het niet denken ook, en ik weet zeker, dat ze dat toch dikwijls doen. En als je ze beter kent, vertellen ze over de boeken, die ze lezen en over hun gevoelens en gedachten, maar altijd over de mooie, nooit over de leelijke, en altijd, op 't lab of op hun kamer, of op een bal, of thuis, zie je ze van dien eenen kant.

Nee, daarom is de minderwaardigheid van den man juist veel verraderlijker en veel erger, en hij weet dat best en verbergt ze zorgvuldig, als hij dat noodig vindt. En waarom zou u 't dan altijd over

onze minderwaardigheid hebben? Natuurlijk u bang bent, dat anders de aandacht op u zal vallen.

Ik vind u ook verschrikkelijk ondankbaar, u zou niets zonder de vrouw kunnen begripen. Misschien de kachel aanmaken — o nee, dat u natuurlijk niet; ik geloof, dat u alleen maar zegt hebt, dat uw hospita het óók niet kon. Geld verdienen dan, en voor dat geld zou u een hoed koopen, die u heelemaal niet stoort, een das die vloekt bij de kleur van uw pak en uw sokken, die nooit gestopt zouden worden, u zou stukjes schrijven over de superioriteit de vrouw.

U houdt ook een heel verhaal over een tuinen doolhof, maar dat kan me niets schelen, u sterkt me steeds meer in m'n besluit om niet te trouwen.

Bovendien vind ik de studie véél interessanter dan de menschen, want als ik op de bibliotheek te werken, kijk ik niet eens op als er iemand komt; dat zou u natuurlijk wél doen.

Ik wou, dat u altijd de naaidoos van uw moeder moest opruimen. Dan zou u het apprecieeren, dat ze maar 9.75 M. band kocht inplaats van 10 M., want anders zou u geen raad weten van de rozen met al die kleine stukjes band!

Nee, u beseft niet de diepere redenen van uw vrouw doet. Anders zou u 't ook heel gewoon vinden, dat wij een vulpen in een mantelzakje taschje hebben. Wij hebben toch geen vesten, zooals u, en 't is geen gezicht om met je vulpen zoo'n houdertje op je jurk of blouse te loopen.

Ik moet zeggen, dat ik die naam Redactrice mooier vind dan Redactrice, maar 't is nu een Redactrice, dus daar is verder niets aan te doen. Ik zal uw naam niet verdraaien; ik stel me u voor met een lorgnetje aan een zwart koord met een paraplu, en dat is 't ergste van alles.

Maar nu schrijf ik u ook geen letter meer, want dat is 't ergste van alles.

Dag Mijnheer Secretarius.

REDACTIE

ADVERTENTIËN.

DELFTSE STUDENTEN!

Het VIIe Groot Nederlandse Studentencongres

zal ditmaal in Delft plaats vinden. Om de onderlinge kennismaking zo innig mogelijk te doen zijn, zouden we het liefst de deelnemers bij studenten inkwartieren. Wie dus een gelegenheid tot slapen kan of wil aanbieden, wordt verzocht zich op te geven aan de Huisvestingscommissie van het G. N. S., Noordeinde 30, Delft.

Zie voor data en programma 't aankondigingsbiljet op de gebruikelijke plaatsen der T. H., in „S.W.“ en „Minerva“.

BOD GEVRAAGD.

op jaargang 1919 en 1920 van DE INGENIEUR en van ZEITSCHRIFT DES VEREINES DEUTSCHER INGENIEURE, benevens op jaargang 1916, 1917, 1918 en 1919 van TECHNIK UND WIRTSCHAFT. Alles compleet en onbeschadigd.

Franco brieven aan Technische Boekhandel van J. WALTMAN Jr. te Delft. — Toezending na gunning franco onder rembours.

DRUKWERK

zoals 't behoort:
„af“ en... op tijd.

Naamlooze Vennootschap
Vereenigde Drukkerijen
Judels & Hoogland, Delft
Choorstraat 47 = Telefoon 247

De verkoop van boeken tegen sterk verlaagde prijzen duurt nog tot en met **Vrijdag 11 Febr.**

BOEKHANDEL J. WALTMAN JR
BINNENWATERSLOOT 33 ♦♦ DELFT

LEVERING VAN

Diners vanaf f 0,95.

NASSI GORENG.
JACHT- EN VISCHSCHOTELS.

Aanbevelend,

C. F. RUTER, Kok, Oude Delft 120.

TERSTOND TE HUUR
voor een Club van 8 tot 15 Studenten

een groot, mooi Huis

nabij de Wagenbrug te 's Gravenhage, gemeubeld en speciaal daarvoor ingericht: teekenzaal, kookgelegenheid, stalling voor rijtuigen met aparte ingang, geheel voorzien reuzetuigen. Menschen voor onderhoud desgewenscht aan te nemen.

Adres: DELFTSCHE WONINGGIDS.
Delft 60, Delft.

BIJ MIJ

krijgt U de hoogste waarde voor gedragen heerenkleeding, gebruikte boeken, enz. men **werkelijk** de hoogste prijs ontbiedt dan

HERM. NORDEN,
GEDEMPTE GRACHT 60, DEN HAAG